

(המשך מעמוד 12)

לשלישת המחול: גולדה-דיין-גלילי.
אפשר היה לנחש כי יגאל אלון יפרוש מממשלת רבין ביוזמתו שלו. צעד כזה היה מקל על רבין לא להכליל את אבא אבן בממשלה. לעומת זאת קשה לו לוותר על שירותיו של פנחס ספיר. ואם ספיר נשאר — יישאר גם אבן.
אל המסולקים משולחן-הממשלה יצטרף, קרוב לוודאי, שר נוסף: שר-החקלאות הישיש חיים גבתי. אי-אפשר לרצות ליצור תדמית צעירה ורעננה לממשלה ויחד עם זאת להשאיר בה דמות כמו גבתי.
עד כאן חלקו הפשוט והקל של המישר: חק: מי בחוץ?

החלק הקשה יותר הוא מי שחק השיבוץ: במי לאייש את תיקי-הממשלה? הכל היה פשוט יותר אילו במקום השרים המת-פטרים, היו מכניסים שרים חדשים. בי מקרה זה היה צורך למצוא חמישה-שישה מועמדים חדשים לשרות, כולם ממיפגת העבודה, ולאייש בהם את התיקים שהתפנו. אולם הצד המסובך והמרתק עוד יותר של המישחק נובע מן העובדה שגם השרים הוותיקים בממשלה, יחליפו כיסאות ביניהם. שרים ותיקים ובכירים יתפסו תיקים חשודים יותר. שרים חדשים יקבלו מישרדים משניים. כל אחד יוכל להיות כל דבר, בתנאי שכל העת יישמר בקפדנות האיוון הפנימי בין החטיבות המרכיבות את המערך. אם מישרד-החוץ ייפול בחלקו של פרס, יישאר מישרד-הביטחון נחלתה של חטיבת מפא"י לשעבר, במיקרה כזה ייתכנו כמה וכמה מועמדים לתפקיד:

- יצחק רבין עצמו, שיחזיק בתיק הביטחון נוסף להיותו ראש-הממשלה.
 - חיים צדוק, כיום שר-המישפטים.
 - חיים בר-לב, כיום שר המס"ת.
- אם יילך צדוק למישרד-הביטחון, יתפנה תיק המישפטים. אם יהיה זה בר-לב שיקבל על עצמו את התיק, יתפנה מישרד-המישפטים והתעשייה. ושוב תחול החלופה בין השרים והמישרדים, כשעל כל עמדה מתפנה יהיו כמה וכמה קופצים.

איזון

עדין

לגבי מישרדים אחדים, כמו מישרדי הר-תירות, הבריאות והקליטה — אין כל בעיות. אלה יישארו בידי המחוקקים בהם כעת. לא תהיה, כנראה, תחלופה בין שרי מפ"ם, אלא-אם-יכין ייענה רבין לתביעת מפ"ם לשר שלישי, ואז יהיה דב זכין נציגה השלישי של מפ"ם בממשלה.
לעומת זאת שורת תעלומה לגבי נציג-גותה של אחדות-העבודה בממשלה. אם ישראל גלילי יוגאל אלון יפרשו, יהיה צורך לחדש את כל נציגות החטיבה בממשלה. ניתן יהיה לעשות זאת על-ידי שני נציגים קשישים כמו משה כרמל ויצחק בר-אהרון. אולם, אם המגמה תהיה בכיוון של ריענון הממשלה, ייתכן שאחדות-העבודה תעדיף שני נציגים צעירים כמו עדי אמוראי ודני רוזוילי, הם שייצגוה.

על המקומות שיתפנו לאנשי חטיבת מפא"י, יש כמה וכמה קופצים. כאן, כנראה, יוכל יצחק רבין לברור לו מבין המועמדים את אלה שהוא מבקש לשתף בצוות שלו. הוא יוכל לצרף לממשלה את אברהם עופר ואהרון ידלין, ויצטרף, ככל הנראה לצרף גם את משה ברעם. אולם כדי שר-שלושת נציגי מפא"י יוכלו בממשלה, צריכים שלושה נציגי מפא"י גם לפרוש. המישחק עדיין לא נגמר בכך. בי ממשלה האחרונה הקימה גולדה את מישרד-ההסברה, במיוחד עבור שמעון פרס. שמעון יקפץ למעלה, אבל מישרד-ההסברה לא יבוטל. בממשלה ישראל אין מוותרים על עובדות, והפעם יאייש את העובדה החדשה, ככל הנראה, שר-התחרי בורה אהרון יריב — מה שיתיר עוד תיק פתוח להיאבק עליו.

אם אומנם יוכה יצחק רבין להיות נציגה השני של מפ"ם בממשלה, לא מן הנימנע שיהיה זה הוא שיירש את יגאל אלון בי מישרד החינוך. אולם ייתכן גם שרפ"י היא תקבל נציג שלישי בממשלה, ואז יהיה זה גד יעקבי, הלוטש את עיניו לתיק כלכלי. זהו מישחק שיכול להימשך בלי סוף, עם אף אחת וריאציות ושיכולים, כשי חלק מהאפשרויות מובאות בתרשים שבי-ראש רשימה זו. הטוב בשעשוע זה הוא — שכל אחד יכול לשחק בו, ואם יש למי שהוא אחד יעין חדש — שלא יחס, הכתובת למישלוח ההצעה היא: יצחק רבין, המור-עמד להרכבת הממשלה. רחוב רב אשי, נוה-ראביבים, תל-אביב. אין התחייבות לקבל את ההצעה הוולה או ההגיונית ביותר.

ספורט טוטו

12x12x21

השבוע עלה מינימום הכרס הראשון ב"טוטו"

ל" 300.000
(כולל העברה)

*** * ***

מינימום כלל הפרסים

ל" 650.000
(כולל העברה)

*** * ***

יום חמישי — המועד האחרון למסירת הטפסים

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

לצעירות בגדיים

8 HUIT

פריז

להשיג אצל

שנידמן

3 קומות של אופנה
דיזינגוף 128, ת"א

האם ממשיכה האישיות להתקיים אחרי המוות?

הבה ונתבונן בעובדות הפשוטות:

על פי חוק שימור החומר אין שום דבר בעולם החומרי, החי והדומם היכול ללכת לאיבוד, או להפסיק להתקיים. החומר יכול לשנות את צורתו ואת תכונותיו. למשל: הקרח מפשר והופך למים, המים מתאדים והופכים קיטור. הזרם החשמלי יכול להתבטא באור, בחום ובכוה. את גלי הרדיו ניתן לתרגם לגלי קול, ולהיפך. גם פעולות כימיות שונות יכולות לשנות את צורתו של החומר ואת תכונותיו, אך לא לאבדו. שני אטומים מימן יוצרים, בתרכבתם עם אטום חמצן — פרודת מים. גם בעולם החי יכול יצור אחד לקבל גוף שונה לחלוטין: הזחל מתגלם והופך אחר-כך לפרפר, הראשן מתגלגל והופך צפרדע. וכדומה. היצור החי העילאי יותר יכול גם הוא לפשוט צורה וללבוש צורה: אין דומה האפרוח שבביצה לעוף הבוגר, וגם העובר בבטן אמו שונה בצורתו ובתכונותיו מן ההורה המבוגר.

ישנם אנשים שלהם תכונות מידיאליות. הם מסוגלים, לפי עדותם, להתקשר, בהיותם נתונים במצב מסויים המוגדר כ"טראנס", עם נשמות מתים או יצורים רוחניים אחרים. תופעה זו קרוייה בשם ספיריטואליזם, וה"מדע" החוקר אותה נקרא פאראפסיכולוגיה. בין אם נקבל תופעה זו או אם נדחה אותה מכל וכל — דבר אחד ברור: קיים עולם של נשמות ויצורים רוחניים הנמצא סביבנו בכל אשר נפנה. הקשר בין גוף האדם ונשמתו דומה אולי לזה שבין הנהג והמכונית. בדרך כלל תלויה המכונית בנהג ואיננה יכולה לנוע בלעדיו. אבל הנהג יכול לחיות היטב גם בלי המכונית, ואין הוא מפסיק להתקיים ברגע שהוא יוצא ממנה.

כמעט כל הדתות שבעולם מאמינות בצורה זו או אחרת בהישארות הנפש או בקיום הנשמה אחרי המוות. כתבי הקודש מתרים בנו שעל כל אדם נגזר המוות פעם אחת, ואחרי המוות בא המשפט. עדות דומה נותן לנו גם מצפוננו. את זאת יכולים אנו לראות היטב בהתנהגותו של האדם בעת פטירתו. עיניו מבטאות זאת בבירור, כי לעיניים שפה משלהן. ישוע המשיח אומר: "מה הגוף הוא העין? אם עינך תמימה כל גופך יאור, אך אם תחשך עינך — מה רב החושך!" לפי הבעת עיני האדם ניתן לראות בפירוש אם שמח הוא או עצוב, שקט או עצבני, רגוע או מודאג, דובר אמת או משקר. שליטה טובה בשפה זו חשובה מאוד לאנשי החוק ולחוקרי המשטרה, ובמיוחד בביקורת הגבולות.

על-ידי הקריאה ב"שפת העיניים" הזאת ניתן להרגיש שמרבית בני האדם נפחדים ומבוהלים הם בשעת גסיסתם. אם הפה מסוגל עדיין לדבר — הוא יאשר זאת בוודאי. ומבט מודאג זה נשאר בעין עד שהרגע מגיע והוא הופך להיות מבטו הזגוני של המת.

ואולם אצל המאמינים האמיתיים נראית תמונה שונה לחלוטין. בעיניהם מופיעים אושר, שמחה ותקווה הבהקים בזוהר שמיימי.

ברומי העתיקה הומתו ראשוני המשיחיים באכזריות רבה — אך זהרו של אותו מבט אחרון הצית את ניצוץ האלהות גם בלב ממתיהם הניצנים לידם. נכון, ישנם אנשים המוכנים למות על קידוש עמם ומולדתם, למען קידום המדע או אפילו לשם הגנת דעתם הפרטית, אבל מותם של אלה לא השפיע אלא על אלה שהיו קרובים לרוחם, ולא אמר דבר לאלה שחלקו עליהם. לעומת זאת יכול היה אותו ניצוץ אלוהי בעיני המאמינים העומדים לעבור מן העולם הזה להדליק שלהבת יה גם בלב השונאים המושבעים והקנאיים ביותר שלהם, וההיסטוריה הוכיחה זאת. וכלל אין זה משנה אם מותם הוא מוות טבעי או מיתה משונה כאשר תהיה.